

**Aanvullend commentaar van het Netwerk VN-Vrouwenverdrag
op de nota 'Meer kansen voor vrouwen' (oktober 2007)
naar aanleiding van de Ronde Tafelbijeenkomst van de Tweede Kamer, 1 november
2007**

From: **Margreet de Boer**

Date: 2 nov. 2007 11:46

Subject: inbreng ronde tafel emancipatienota

To: cie.ocw@tweedekamer.nl

Geachte commissieleden,

Graag zet ik nog even de belangrijkste punten van de inbreng van het Netwerk VN-vrouwenverdrag tijdens de Ronde Tafelbijeenkomst van gisteren op en rij, aangevuld met een enkel punt dat gisteren niet aan de orde kwam wegens de beperkte tijd.

1. We zijn blij met de allerlaatste pagina van de emancipatienota, waar wordt aangegeven dat wordt bekeken of internationaal ontwikkelde indicatoren kunnen worden toegepast op emancipatieterreinen in Nederland, en dat rapportageverplichtingen worden aangegrepen als aanleiding om nationaal beleid te toetsen, bij te stellen, of om voorstellen voor nieuw beleid te doen. Met name dit laatste is iets waar het Netwerk VN-Vrouwenverdrag steeds op heeft aangedrongen, en wat tot nu toe niet tot nauwelijks gebeurt.

Het is overigens wel van groot belang dat ook wordt aangegeven **wie** er voor gaat zorgen dat deze twee maatregelen (gebruiken van indicatoren en aangrijpen van rapportageprocedures voor bijstellen nationaal beleid) uitgevoerd gaan worden. Papier is geduldig, en met het alleen opschrijven van de intentie kom je er niet. Voor een goede uitvoering van deze maatregelen is een goede kennis van zowel de internationale documenten (verdragen, indicatoren) als het Nederlandse emancipatiebeleid vereist; deskundigheid die momenteel verdeeld is over verschillende departementen. Het is dus van groot belang voor deze maatregelen te benoemen wie verantwoordelijk is voor de uitvoering ervan, en wie hierbij nog meer betrokken zullen worden.

2. Het op de laatste pagina genoemde uitgangspunt dat internationale documenten (indicatoren, normen) meer richtinggevend zouden moeten zijn ten aanzien van het nationale emancipatiebeleid is in de emancipatienota zelf niet toegepast. In hoofdstuk vier worden tal van relevante internationale documenten genoemd, die in de voorafgaande hoofdstukken die handelen over het nationale emancipatiebeleid echter geen enkele rol spelen (alleen de Lissabondoelstellingen worden genoemd). Dit is een tekortkoming van de emancipatienota (en is niet hoopgevend ten aanzien van de uitvoering van de twee maatregelen op de laatste pagina in de toekomst).

3. Zo is het laten vallen van de doelstelling om zorgtaken beter te verdelen tussen mannen en vrouwen, en daarom binnen het emancipatiebeleid in te zetten op een betere participatie van mannen in de zorgtaken niet in overeenstemming met internationale normen. Het VN-Vrouwenverdragcomité heeft hierover in zijn laatste concluding comments gezegd: "The Committee further urges the State party to create more opportunities for women to gain access to full-time employment *and to encourage men, including through awareness-raising, to share responsibility for childcare equally.*" (concluding comments CEDAW-Comité 2007, overweging 30.) Daarbij is in de emancipatienota sprake van sterk stereotype denken: ten

aanzien van allochtone mannen wordt aangegeven dat zij wel dienen te emanciperen, omdat hun traditionele rolopvattingen emancipatie van vrouwen in de weg staat. Net alsof het feit dat witte mannen weinig zorgen niet te maken heeft met traditionele rolopvattingen (van mannen en vrouwen), en alsof dat de emancipatie niet belemmert.

4. Ook het vrijwel afschaffen van het subsidiebeleid waarbij vrouwenorganisaties subsidie kunnen aanvragen is niet in overeenstemming met internationale normen, waaronder die uit het VN-vrouwenverdrag en het Beijing Platform for Action.

Juist bij emancipatie moet de participatie van vrouwen zelf en hun organisaties een essentieel onderdeel zijn van het beleid. Door eerdere wijzigingen in het subsidiebeleid, waarbij nog slechts subsidie werd verstrekt voor projecten en niet meer voor organisaties als zodanig, zijn de vrouwenorganisaties al danig verzwakt; die projectsubsidies lijken nu ook afgeschaft te gaan worden. Het is zeer lovenswaardig dat er nu geld ingezet gaat worden om succesvolle projecten (vaak ontwikkeld door maatschappelijke (vrouwen)organisaties) landelijk uit te rollen en te implementeren (waarschijnlijk door 'dure' professionele bureaus); dat mag echter niet betekenen dat alle financiële steun voor activiteiten van maatschappelijke (vrouwen) organisaties verdwijnt. Ingevolge internationale documenten moet de overheid maatschappelijke organisaties ook in staat stellen de implementatie van internationale normen in het nationale beleid te monitoren.

5. De coördinatie van het emancipatiebeleid en gendermainstreaming zijn reeds aan de orde geweest in het Algemeen Overleg van 10 oktober jl., net als de status van het VN-vrouwenverdrag. De minister heeft toen toegezegd hierover met een tweetal notities te komen voor 7 november. Deze notities zijn nog niet verschenen, maar zijn wel essentieel om deze onderwerpen te kunnen bespreken. Wij dringen er dan ook bij de Kamer op aan bespreking van de onderdelen coördinatie van het emancipatiebeleid en 'internationaal emancipatiebeleid (wat eigenlijk een verkeerde term is, omdat het vaak over de doorwerking in het nationale beleid gaat) uit te stellen. Het Netwerk VN-Vrouwenverdrag biedt aan om na het verschijnen van de notitie over de juridische status van het Vrouwenverdrag voor de Kamer een bijeenkomst met experts te organiseren. Zie over deze punten ook onze brief van gisteren, welke ik voor de goede orde nogmaals bijvoeg.

Indien u nog vragen heeft, kunt u mij bereiken op 06 55344791

Met vriendelijke groet,

Margreet de Boer
Netwerk VN-Vrouwenverdrag